

ANNEX A LA VALORACIÓ
DEL MEDI NATURAL, PATRIMONIAL I
PAISATGÍSTIC A L'ENTORN DEL
TRAÇAT DE LA MAT I LA SUBESTACIÓ
DE RIUDARENES I BESCANÓ:
REDACCIÓ DE CONCLUSIONS

Girona, 10 de maig de 2007

Índex

Presentació

1. Descripció del traçat i de l'entorn
2. Caracterització dels principals impactes
3. Valoració final

Presentació

El següent informe esdevé un annex a l'estudi de valors del medi natural patrimonial i paisatgístic realitzat per Fractalia en l'àmbit geogràfic afectat per la MAT entre Riudarenes i Bescanó.

L'infome tècnic es caracteritza per la següent metodologia:

1. Anàlisi de dades recopilades i cedides per Fractalia sobre el medi natural, patrimonial i paisatgístic
2. Consulta del "Documento Compresivo E/S a Riudarenes desde L-400 kV Sentmenta-Vic-Bescanó" i el plànol "Propuesta de corredores alternativos"
3. Caracterització i valorització dels impactes

L'àmbit territorial estarà format per una franja d'uns 10 quilometres a l'entorn del traçat de la MAT i de les subestacions de Riudarenes i Bescanó.

1. Descripció del traçat i de l'entorn

El traçat analitzat s'inicia a la substació proposada a Riudarenes i amb una lleugera desviació vers l'oest la traça discorre per la zona d'en Patllari i de l'Esparra. A la zona del Bosc de can Barrot, la traça proposada es torna a desviar-se suament cap a la zona d'Argimon i després de travessar les serres de Bagessot i de les Roques d'en Planes supera la carretera C25 (eix transversal) per sobre un túnel. A partir d'aquest punt, la proposta travessa la Serra del Corb per enllaçar amb l'actual línia de 220 kV de Sentmenat-Vic-Bescanó i fins a la subestació de Bescanó.

Tal i com es pot dependre de la descripció del traçat, l'entorn analitzat es caracteritza per ser eminentment forestal i muntanyós, format per la zona biogeogràfica de les Guilleries i de les serres de Vilanna i Masrocs. Encara que l'espai també inclou altres ambients, com són les zones de conreus i arbredes de la plana de la Selva i l'espai agroforestal de la zona de Sant Martí Sapresa.

2. Caracterització dels principals impactes

Tot seguit es caracteritzen els principals impactes tenint en compte, d'una banda els principals trets i valors naturals i paisatgístics dels diferents ambients per on transcorre la línia, i de l'altre l'acumulació dels efectes negatius que provocarà la MAT amb els altres impactes que ja es donen en els espais que en un futur es poden veure afectats.

L'àmbit per caracteritzar els impactes es realitza a partir dels espais inclosos a l'esborrany del Catàleg d'Espais d'Interès Natural i Paisatgístic de les Comarques Gironines, tot i que també s'ha tingut en compte, de manera secundària, aquells impactes que tenen uns efectes negatius que abasten la qualitat conjunta de tot aquest àmbit.

a) Caracterització dels impactes sobre la plana de la Selva

Sobre la plana selvatana i en concret el sector que ens ocupa l'impacte és sever, doncs afecta un dels paratges més valuosos d'aquesta unitat biogeogràfica com és el paratge de la Camparra i de l'antic estany de Riudarenes, així com els ambients humits de la riera de Santa Coloma i el Torrent de Vilarràs. També hem de considerar com a aspecte negatiu que en aquest paratge, el qual podem considerar com a fràgil, s'hi ubica la subestació de Riudarenes.

La zona humida de la Camparra presenta una vegetació pròpia d'ambients aquàtics i riberencs, on destaca la presència de prats humits o dalladors de fromental i gaudínia (*Arrhenatheretum alatoris*), hàbitat inclòs a la Directiva Hàbitats i que incorpora diverses espècies de flora d'interès com la gaudínia

(*Gaudinia fragilis*), el *Trifolium squamosum*, la *Medicago arabica*, el *Gallium verum*, la *Proa pratensis*, la *Festuca arundinacea*, l'orquídia *Orchis laxiflora* i l'*Oenanthe fistulosa*, entre d'altres.

En els prats abandonats hi apareixen poblaments de grans càrex (*Cipero-Caricetum otubrae*), mentre que en les zones parcialment inundades apareix vegetació helofítica formada per canyissar (*Thypho-Schoenoplectetum glauci*) i bogar (*Thyphetum latifoliae*). També cal esmentar la presència de freixenedes de freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*).

La vegetació que ressegueix els cursos d'aigua ve dominada per verns (*Alnus glutinosa*), tot i que també apareixien freixes de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*), pollancre (*Populus* sp.), plàtans (*Platanus hybrida*) i acàcies (*Robinia pseudoacacia*). En els trams d'influència d'avingudes, hi apareix la salzeda de sarga (*Saponario-Salicetum purpureae*) caracteritzada per diverses espècies del gènere *Salix*.

A l'espai també hi destaca la freixeneda de la Camparra la qual forma part de les poques mostres de freixeneda de plana al·luvial de terra baixa que resten a la Selva, i que anteriorment era l'hàbitat forestal propi de la plana de la Selva i del curs baix de la Tordera. La seva singularitat ecològica rau en el fet d'ésser l'únic bosc de freixes de terra baixa que no està associat a cap curs d'aigua sinó a l'elevada humitat edàfica. És una de les freixenedes més madures que coneixem i la que ocupa més superfície de la comarca de la Selva.

Des del punt de vista faunístic, l'espai destaca per l'important població de tortuga d'estany (*Emys orbicularis*), espècie inclosa a l'annex II de la Directiva Hàbitats i per l'abundància i diversitat d'espècies d'amfibis. Entre els ocells, cal destacar la presència de diverses espècies de rapinyaires en migració i de la cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*), el blauet (*Alcedo atthis*) i el picot garser petit (*Dendrocopos minor*). Cal

també mencionar la presència de barb de muntanya (*Barbus meridionalis*) i bagra (*Leuciscus cephalus*).

Així doncs, l'espai presenta importants valors i destaca principalment la presència d'hàbitats d'interès comunitari, molts dels quals són prioritaris; la presència de diverses espècies protegides i de gran interès ecològic; la funció de corredor biològic, l'espai encercla el turó de Puigsardina, unitat inclosa al PEIN dels Turons de Maçanet; i la presència de prats de dall, hàbitat cada vegada més escàs i rar a les terres baixes de Catalunya.

Tanmateix, la caracterització de l'impacte com a sever queda sobradament demostrat, si tenim en compte els efectes negatius que provocarà la MAT i els impactes als quals es veu actualment sotmès l'espai. Entre aquests, cal destacar: la dessecació que pateix la zona humida de la Camparra i el cabal escàs o gairebé nul dels cursos fluvials, sobretot durant el període estival; el mal estat de conservació del bosc de ribera en alguns trams; la presència de punts d'extracció d'àrids, els quals representen una alteració del règim hídric dels aqüífers, a més dels impactes derivats del transport i el tractament del material extret; i la construcció de la línia de ferrocarril del TGV i els moviments de terres que aquesta obra genera.

b) Caracterització dels impactes sobre el paratge de l'Esparra i d'Argimon

Extens espai forestal típicament mediterrani compost bàsicament per suredes (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*). L'estrat arbore dominant doncs és el format pel suro (*Quercus suber*) i el sotabosc és el propi d'aquesta comunitat. En determinades zones la vegetació dominant es la brolla d'estepes i brucs (*Cisto-Sarothamnetum catalaunicum*) amb suro; l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i petites extensions de castanyer (*Castanea sativa*) en règim de perxada.

Bona part de l'espai ha patit diversos incendis, fet que provoca que la superfície arbustiva sigui important tot i que també, bona part d'aquesta àrea presenta un excel·lent estat de recuperació com ho demostra la gran presència de peus d'alzina i suro.

En els cursos fluvials trobem vernedes (*Alno-Padion*), el qual esdevé hàbitat prioritari segons la Directiva 67/97/CE, i diverses plantacions de planifolis. També hom hi pot trobar salzedes (*Salicion triandrae-fragilis*) i freixanedes de terra baixa, les quals es situen a les estretes i allargassades planes al·luvials. En els fondals de les vessants obagues, humides i frescals hi trobem el grèvol (*Ilex aquifolium*), el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*), l'om (*Ulmus minor*), l'auró negre (*Acer monspessulanum*) o la moixera de pastor (*Sorbus torminalis*). Com a conseqüència de la intervenció humana, en determinats trams l'estrat arbore es compon de pollancre (*Populus x canadensis*), plàtan (*Platanus hybrida*) i robínia (*Robinia pseudoacacia*).

L'espai també queda completat per la presència de prats secs constituïts per fenassars, teròfits, gramínies i crassulàcies on hi és abundant la farigola (*Thymus vulgaris*). També cal considerar la presència de conreus i pastures, els quals es distribueixen de manera esparsa per la matriu forestal i es localitzen, bàsicament, al fons de la vall; algunes plantacions de pinastre (*Pinus pinaster*) i eucaliptus, i alguns camps abandonats.

La fauna de l'espai és típicament forestal. Entre els ocells cal nomenar l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), el duc (*Bubo bubo*), el còlit ros (*Oenanthe hispanica*), la merla blava (*Monticola solitarius*), el botxí (*Lanius meridionalis*), l'esparver (*Accipiter nisus*), l'astor (*Accipiter gentilis*), l'aligot vesper (*Pernis apivorus*), l'aligot (*Buteo buteo*), el mussol banyut (*Asio otus*), l'òliba (*Tyto alba*), el gamarús (*Strix aluco*), la mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*), la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*), la cogullada (*Galerida cristata*), la bosqueta (*Hippolais pallida*), l'oriol (*Oriolus oriolus*), el lluer (*Carduelis spinus*) i el pinsà (*Fringila coelebs*). I entre els mamífers

destaquen les poblacions de geneta (*Genetta genetta*), senglar (*Sus scrofa*), teixó (*Meles meles*), gorjablanc (*Martes foina*), mostela (*Mustela nivalis*), eriçó europeu (*Erinaceus europaeus*), musaranya nana (*Suncus etruscus*) i de rata cellarda (*Elyomis quercinus*).

Els ambients aquàtics esdevenen força interessants ja que alberguen importants poblacions d'amfibis i el llistat d'espècies és excepcional: tritó verd (*Triturus marmoratus*); tritó palmat (*Triturus helveticus*); salamandra (*Salamandra salamandra*); granota comuna (*Rana perezi*); granoteta de puntets (*Pelodytes punctatus*); granota pintada (*Discoglossus pictus*); gripau d'esperons (*Pelobates cultripes*); gripau corredor (*Bufo calamita*); gripau comú (*Bufo bufo*); reineta (*Hyla meridionalis*) i tòtil (*Alytes obstetricans*). A més, l'espai presenta també importants poblacions de tortuga d'estany (*Emys orbicularis*), a banda d'altres rèptils, com la serp escurçonera (*Natrix maura*), el llangardaix comú (*Lacerta lepida*), la serp verda (*Malpolon monspessulanus*), la serp blanca (*Elaphe scalaris*) i el vidriol (*Anguis fragilis*).

Cal esmentar que l'espai també presenta diversos valors geològics, que en aquest cas venen formats pels afloraments volcànics de l'Esparra i de Santa Victòria de Sauleta, i pel seu modelat granític, el qual es caracteritza per presentar formes força peculiars, com són els doms, les prominències rocoses arrodonides i irregulars, torres rocoses, boles, roques en dors de balena, pedres cavalleres, cassoletes d'erosió, gorgs i canaletes.

L'espai es situa a cavall de la depressió de la Selva i la serralada Prelitoral i per tant, es tracta d'una zona de transició entre el paisatge euro-siberià i el mediterrani, a banda d'esdevenir un connector de primer ordre entre les Guilleries i la Plana Selvatana. Aquesta confluència d'ambients provoca la presència de diverses espècies vegetals interessants i poc comunes a la terra baixa com el lliri rosa de Sant Bru (*Simethis mattiazi*), el qual a Catalunya es troba exclusivament a la Selva o el bruguerar de bruc vermell (*Erica cinerea*), propi de la zona atlàntica europea. A més, l'espai presenta importants valors geològics únics a Catalunya i mostres d'hàbitats d'interès comunitari en molt bon estat de conservació, com també hàbitats considerats de prioritaris a la UE i diverses espècies de fauna protegides i/o escasses a Catalunya.

Finalment, cal també esmentar que l'espai presenta importants valors arquitectònics, arqueològics, culturals i espirituals, i alhora que una part dels boscos són de propietat pública.

Així doncs, l'impacte es pot considerar com a molt greu o sever ja que suposa creuar un espai que a banda d'albergar excepcionals valors naturals i paisatgístics, manté una important funcionalitat ecològica i un elevat risc d'incendis forestals que la MAT pot incrementar. Així mateix, la baixa presència humana i de infraestructures, provoca que l'estat de conservació del medi natural sigui molt bo, de manera que el traçat de la MAT suposarà un greuge important.

c) Caracterització dels impactes sobre el paratge de les Guilleries

Valuós espai natural situat a l'extrem més septentrional de les serres litorals catalanes, en contacte amb els relleus del Collsacabra al Sistema Transversal. El paisatge, condicionat per un substrat àcid i un clima suau i humitat elevada, és predominantment de caràcter forestal amb denses i riques boscúries que cobreixen una gran part del país. El massís és cobert majoritàriament per alzinars (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i suredes (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*), els quals esdevenen hàbitats d'interès comunitari, tot i que els boscos de caducifolis (rouredes, fagedes, castanyedes...) són freqüents a les obagues i fondals humits.

Presenten l'interès de formar una prolongació vers el Mediterrani del front oriental humit i tot i que l'element que predomina en el paisatge és el mediterrani, l'element centreeuropeu té una significació especial a les parts més enlairades. Aquesta situació geogràfica crea un notable grau de diversitat d'ambients que es veu accentuat per la complexitat orogràfica, l'important gradient altitudinal i els canvis d'orientació constants. L'espai conté bons representants de les formacions vegetals de la Catalunya humida, amb algunes singularitats florístiques com el liri rosa de Sant Bru (*Simethis mattiazi*), el qual a Catalunya es troba exclusivament a la Selva o el bruguerar de bruc vermell (*Erica cinerea*), propi de la zona atlàntica europea.

Conserva una bona mostra de la fauna dels ecosistemes forestals de la muntanya mitjana catalana, amb una forta gradació entre les elements faunístics mediterranis i submediterranis, i els més purament centreeuropeus. Hi abunden l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), el duc (*Bubo bubo*), el còlit ros (*Oenanthe hispanica*), l'astor (*Accipiter gentilis*) i el falcó mostatxut (*Falco subbuteo*). I entre els mamífers destaquen les poblacions de geneta (*Genetta genetta*), senglar (*Sus scrofa*), teixó (*Meles meles*), gorjablanc (*Martes foina*), mostela (*Mustela nivalis*), esquirol (*Sciurus vulgaris*), eriçó europeu (*Erinaceus europaeus*), musaranya nana (*Suncus etruscus*) i de rata cellarda (*Elyomis quercinus*). Els ambients aquàtics esdevenen força interessants ja que alberguen importants poblacions d'amfibis com la salamandra (*Salamandra salamandra*), la granota comuna (*Rana perezi*); la granota pintada (*Discoglossus pictus*); el gripau comú (*Bufo bufo*); i el tòtil (*Alytes obstetricans*).

L'impacte es pot considerar com a molt greu o sever ja que suposa creuar un espai que com l'anterior, a banda d'albergar excepcionals valors naturals i paisatgístics, manté una important funcionalitat ecològica i un elevat risc d'incendi forestal que la MAT pot accentuar. Tanmateix, la poca presència humana i de infraestructures provoca que l'estat de conservació del medi natural sigui molt bo de manera que el traçat de la MAT suposarà un greuge important.

Finalment, cal esmentar que l'espai ja es veu sotmès a diversos factors de degradació com són l'erosió i l'alteració morfològica, sobre els sistemes naturals a conseqüència de les activitats extractives, la sobrefreqüentació en determinats punts, o la presència d'altres línies elèctriques. Factors que la MAT agreujarà.

d) Caracterització dels impactes sobre el paratge agroforestal de Sant Martí Sapresa

Espai que presenta un mosaic agroforestal de gran qualitat paisatgística. Els cultius de la zona són principalment explotacions de fruiters en règim de secà, pràcticament avellaners (*Corylus avellana*), però també hi apareixen alguns conreus herbacis extensius i alguns camps abandonats.

Les masses forestals són dominades per aciculifolis. En aquest sentit destaquen les plantacions de pinastre (*Pinus pinaster*); tot i que també apareixen pinedes de pinassa (*Pinus nigra* subsp. *salzmannii*) les quals són considerades hàbitat d'interès comunitari; i pinedes de pi pinyoner (*Pinus pinea*). El sotabosc, excepte a les plantacions, és dens i generalment és ocupat per brolles o llistonars, amb gran presència de brucs (*Erica* sp.) i bruguerola (*Calluna vulgaris*).

A més, també hi apareix el bosc mixt amb dos tipus de roures (*Quercus humilis* i *Quercus x cerrioides*) i alzines (*Quercus ilex*), mentre que en d'altres casos s'hi afegeix el roure de fulla petita (*Quercus faginea*) i en algun punt la roureda de roure pèrol (*Quercus robur*) de gran interès biogeogràfic. Enmig d'aquestes formacions, també trobem, alguns peus esparsos o petites clapes de suros (*Quercus suber*). El sotabosc és divers i és format per servera (*Sorbus domestica*), grèvol (*Ilex aquifolium*), ginebró (*Juniperus communis*), arboç (*Arbutus unedo*), marfull (*Viburnum tinus*), galzeran (*Ruscus aculeatus*), etc.

L'espai engloba la capçalera del riu Onyar, així com algunes rieres i torrents, on el bosc dominant és la verneda (*Alno-Padion*), hàbitat d'interès comunitari amb categoria de prioritari. A més del vern (*Alnus glutinosa*), també apareixen altres arbres com el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*), el pollancre (*Populus x canadensis*), el plàtan

(*Platanus hybrida*) o la robínia (*Robinia pseudoacacia*). La salzeda (*Salicion triandrae-fragilis*) també esdevé una comunitat força estesa i sovint va acompanyada per algun peu d'om (*Ulmus minor*) o de freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*). L'estrat arbustiu està format per l'avellaner (*Corylus avellana*), el grèvol (*Ilex aquifolium*) i algunes espècies de *Salix*; i l'estrat herbaci pel buixol (*Anemone nemorosa*), la fetgera (*Anemone hepatica*), el *Carex pendula*, el *Polystichum setiferum*, *Ophioglossum vulgatum*, entre altres.

La fauna present és molt rica, donada la diversitat i alternança entre els ecosistemes forestals, riparis i els conreus. Així, a banda de les espècies lligades als ambients fluvials, com el barb de muntanya (*Barbus meridionalis*), la bagra (*Leuciscus cephalus*), el gripau comú (*Bufo bufo*) o la salamandra (*Salamandra salamandra*), cal destacar la important varietat i presència d'aus, entre les que destaquen rapinyaires com l'aligot (*Buteo buteo*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*) o el mussol (*Athene noctua*) i de mamífers, dels que cal esmentar l'eriçó fosc (*Erinaceus europaeus*), la musaranya comuna (*Crocidura russula*), la musaranya nana (*Suncus etruscus*), el talp (*Talpa europaea*), la llebre europea (*Lepus europaea*), el conill de bosc (*Oryctolagus cuniculus*), la rata d'aigua (*Arvicola sapidus*), el turó (*Mustela putorius*), el talpó comú (*Microtus duodecimcostatus*), el teixó (*Meles meles*), la mostela (*Mustela nivalis*) i la mateixa llúdriga (*Lutra lutra*), reapareguda recentment a la plana selvatana.

Per tant, malgrat que l'espai es troba força antropitzat encara presenta una gran diversitat florística, amb rouredes i vernedes prou ben conservades i un sotabosc caracteritzat per plantes de caràcter eurosiberià que conviuen amb d'altres típicament mediterrànies. A més,

els nombrosos camps d'avellaners presents doten aquesta àrea d'un caràcter singular i atípic a nivell de les comarques gironines.

Amb tot, l'impacte es pot considerar de sever ja que suposa creuar un espai que alberga excepcionals valors naturals i que manté una important funcionalitat ecològica i una elevada qualitat paisatgística basada en l'alternança d'ambients que dóna lloc a un magnífic paisatge en mosaic. De fet es tracta de l'espai agroforestal més gran i més ben conservat de la Selva, a banda d'actuar com a àrea de transició entre la plana selvatana i els estreps meridionals de les Guilleries. Per tant, la traça de la MAT donarà lloc a la fragmentació de l'àrea, alhora que augmentarà el component antròpic de l'espai i trencarà de manera irreversible l'equilibri paisatgístic i d'usos actualment implantat.

e) Caracterització dels impactes sobre el paratge forestal de la serra de Vilanna i Masrocs

Extens espai forestal que integra els cursos alts d'alguns torrents afluent del riu Ter i de les rieres que drenen la plana de Salt. Com bona part de les zones forestals del Gironès, aquest espai es caracteritza per representar una interessant alternança d'ambients forestals i agrícoles que li configuren una important diversitat en espècies d'aus.

Els hàbitats més ben representats són bàsicament les pinedes de pi pinastre (*Pinus pinaster*) amb sotabosc format per la brolla d'estepes i brucs i, els bosc mixt d'alzines (*Quercus ilex*), pins, bàsicament pinastre, i roures martinencs (*Quercus humilis*). També hi apareixen suredes (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*) on el suro comparteix

l'espai amb el pinastre o bé, amb la brolla d'estepes i brucs. Completen aquestes formacions: la brolla d'estepes i brucs (*Cisto-Sarothamnetum catalaunicum*) i els bruguerars de bruc boal (*Erica arborea*). Cal també esmentar la presència molt residual d'alguna plantació d'eucaliptus. Les zones agrícoles són minoritàries i es tracta bàsicament de conreus de secà i de camps d'avellaners.

Pel que fa a la flora, s'ha de destacar la presència d'espècies considerades raríssimes a Catalunya, com l'*Euphorbia maculata*, l'*Helianthemum tuberaria*, *Juncus tenuis*, *Leersia oryzoides*, *Lythrum borysthenicum*, el roure africà (*Quercus canariensis*) o la *Viola odorata*.

Entre la fauna cal citar la presència de dues espècies d'odonats incloses a la Directiva Hàbitats: el *Coenagrion mercuriale* i l'*Oxygastra curtisii* i les diverses espècies d'ocells lligades als ambients agroforestals, entre els que cal mencionar per presentar importants poblacions, el mussol banyut (*Asio otus*) o l'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*). També hi trobem altres espècies d'interès com el llangardaix ocel·lat (*Lacerta lepida*), espècie amb categoria de conservació vulnerable a Catalunya; la serp de collaret (*Natrix natrix*) la qual es troba sota la categoria d'espècie amb un estat de conservació indeterminat; o la mostela (*Mustela nivalis*), espècie que es troba sota la categoria de conservació insuficientment coneguda.

En conjunt l'espai conforma una important massa forestal i com a tal, esdevé una important reserva faunística per a la comarca del Gironès, a més d'albergar bones mostres de sureda, que juntament amb els alzinars, esdevenen hàbitats d'interès comunitari, i d'espècies de fauna protegida i de flora rara i vulnerable a nivell de Catalunya.

En aquest sentit doncs i considerant el valuós rol de reserva florística i sobretot faunística que juga aquest espai, cal considerar que l'impacte de la MAT és molt greu i sever, si tenim en compte que l'espai ja es veu afectat per diversos processos urbanitzadors que es donen en les urbanitzacions ubicades a l'espai (com p.ex. Mas Llunes), o la presència de dues línies d'alta tensió. Tanmateix, la presència de la MAT suposarà un augment de la degradació dels valors naturals d'aquest espai, accentuant de manera molt important la ruderalització i atomització dels principals ecosistemes i les pressions antròpiques sobre l'espai.

3. Valoració final

Donades les característiques esmentades anteriorment i “*l’Estudi d’alternatives de les Línies Elèctriques d’Alta Tensió Bescanó-Riudarenes i Bescanó- Santa Llogaia*” on es conclou, entre altres aspectes, que:

1. El ritme de creixement del consum no es pot satisfer a curt termini amb la xarxa actual però, de seguir aquest ritme, ni tan sols el de la interconnexió, no garanteix subministrament més enllà del 2011.
2. El debat que s’imposa no és el de MAT sí o MAT no, sinó que davant l’evidència que tenim un sostre energètic difícilment superable, tan sols queda la via de l’eficiència per frenar l’escalada de consums.
3. L’estudi constata que el proveïment necessari a curt termini (2010) es pot satisfer amb diverses possibilitats, una de les quals és la interconnexió, però que també es pot satisfer sense aquesta interconnexió
4. Es considera que l’impacte d’aquesta infraestructura és molt greu i/o sever, doncs suposa alterar un territori que alberga importants valors florístics, faunístics, geològics, hidrològics, històrico-culturals, arquitectònics i paisatgístics.

A més s’han de considerar els efectes negatius acumulatius que es van implantant i que venen derivats dels processos urbanitzadors i la construcció i ampliació de noves infraestructures viàries (TGV, AP7 i A2), ja que en conjunt sumen diversos efectes negatius de grans dimensions que sobre la matriu natural esdevenen en molts casos irreversibles.

Finalment, cal també tenir en compte que tot i que la línia transcorre en bona part sobre espais forestals de caràcter muntanyenc i amb poca presència humana, l’impacte visual és important doncs travessa serres amb una alçada considerable i molt visibles des de diversos punts de la plana Selvatana i de Girona, a banda de transcorre per paratges de gran contingut social i cultural que quedaran greument afectats, com són la Torre de l’Esparra, l’ermita de la Mare de Déu d’Argimon, el Castell de Farners, Sant Mateu, entre altres.

Realització:

LA COPA, www.lacopa.cc
Girona, 10 de març del 2007